

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Koning Albert II laan 15, bus 207
1210 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2025/325

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Op 1 augustus 2025 diende [REDACTED] (hierna: verzoeker) een verzoek in bij de gemeente Puurs-Sint-Amands om een afschrift te krijgen van de volgende bestuursdocumenten i.v.m. een geregistreerde klacht van een mogelijke bouwovertreiding [REDACTED]:

- 1. De foto's die IMMOTOP (zijnde de projectontwikkelaar) heeft gebruikt om tussen augustus 2024 en oktober 2024 te bewijzen dat de werken op tijd waren begonnen;
- 2. De correspondentie met IMMOTOP en de gemeente tussen de periode van 5.01.2025 en 24.04.25 omtrent het al dan niet tijdig aanvangen van de werken;
- 3. Alle overige bewijzen die IMMOTOP heeft bijgebracht aan de gemeente, om aan te tonen dat de werken tijdig hebben aangevat (zoals eventuele facturen);
- 4. Alle correspondentie tussen de gemeente en externe consultants (juridische en technische), tussen de periode van 5.01.2025 en 24.04.25, dewelke kadert binnen de besluitvorming van de gemeente om te oordelen dat de werken tijdig zouden zijn aangevat;
- 5. De eindverslagen van deze juridische en technische consultants.

Op 12 september 2025 volgde een gedeeltelijke weigeringsbeslissing van de gemeente Puurs-Sint-Amands

Op 25 september 2025 diende verzoeker beroep in bij de beroepsinstantie tegen deze gedeeltelijke weigeringsbeslissing

Dit beroep werd geregistreerd op 25 september 2025.

Op 23 oktober 2025 werd, in toepassing van artikel II.50, §1, tweede lid van het Bestuursdecreet de beroepstermijn van dertig kalenderdagen verlengd tot een termijn van vijfenveertig kalenderdagen.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 1 augustus 2025.

De in beroep aangevochten beslissing van 12 september 2025 maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het ingediende beroep van verzoeker d.d. 25 september 2025 is ingesteld binnen de decretaal voorgeschreven termijn, conform artikel II.48, §1, derde lid van het Bestuursdecreet. Het beroep is bijgevolg tijdig ingediend en **ontvankelijk**.

Gegrondeheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Bestreden beslissing

In de bestreden beslissing van 12 september 2025 werd het eerste onderdeel van het verzoek ingewilligd.

Het tweede onderdeel wordt niet ingewilligd omdat dit zou gaan om bestuursdocumenten die uitsluitend zijn opgesteld in functie van een onderzoek naar een mogelijk bouw misdrijf.

Het derde onderdeel wordt niet ingewilligd omdat het zou gaan om financiële stukken die in kader van een onderzoek zijn bijgebracht, en waarvan de openbaarmaking een schending zou inhouden van artikel II. 35 3° Bestuursdecreet, namelijk het vertrouwelijke karakter van commerciële en industriële informatie, als die informatie beschermd wordt om een gelegitimeerd economisch belang te vrijwaren. Facturen bevatten volgens de gemeente bedragen, mogelijk namen van aannemers/onderaannemers, enz. die behoren tot de private boekhouding van betrokkene. Een verdere openbaarmaking schendt een gelegitimeerd economisch belang, namelijk een vertrouwelijke boekhouding voeren, aldus nog de gemeente.

Het vierde onderdeel wordt niet ingewilligd door de gemeente op basis van de uitzonderingsgronden inzake interne communicatie en inzake de wettelijke geheimhoudingsverplichting (beroepsgeheim advocaat).

Het vijfde onderdeel is, wat het advies van de advocaat betreft, inbegrepen in het mailverkeer zoals uiteengezet in vorig punt (beroepsgeheim advocaat). Wat het eindverslag van de consultant handhaving betreft gaat het volgens de gemeente om een onbestaand document.

2. Inhoud van het beroepschrift

Verzoeker tekent op 25 september 2025 beroep aan tegen de gedeeltelijke weigeringsbeslissing van de gemeente Puurs-Sint-Amunds. Hij stelt niet te begrijpen waarom de gevraagde documenten niet in de openbaarheid kunnen komen, of ten minste meer dan een enkele foto.

3. Standpunt van de beroepsinstantie

Om met kennis van zaken over het beroep te kunnen oordelen, heeft de beroepsinstantie op 25 september 2025 contact opgenomen met de gemeente Puurs-Sint-Amunds om wat meer gegevens en duiding te krijgen betreffende dit dossier.

De gemeente heeft intussen de nodige informatie verstrekt aan de beroepsinstantie, aan wie het thans toekomt om te oordelen over het beroep.

1. Betreffende de foto's die IMMOTOP (zijnde de projectontwikkelaar) heeft gebruikt om tussen augustus 2024 en oktober 2024 te bewijzen dat de werken op tijd waren begonnen

De gemeente geeft aan de beroepsinstantie nogmaals te kennen dat dit onderdeel volledig werd ingewilligd, zodat het beroep op dit punt redelijkerwijze als **ongegrond** dient beschouwd te worden.

2. Betreffende de correspondentie met IMMOTOP en de gemeente tussen de periode van 5.01.2025 en 24.04.25 omtrent het al dan niet tijdig aanvangen van de werken

De gemeente heeft de betrokken correspondentie bezorgd aan de beroepsinstantie en herneemt daarbij haar standpunt dat het zou gaan om bestuursdocumenten die uitsluitend zijn opgesteld in functie van een onderzoek naar een mogelijk bouw misdrijf.

Het Bestuursdecreet maakt, wat betreft de uitzonderingen op het recht op openbaarheid, een onderscheid naargelang het gaat om een aanvraag tot openbaarmaking die betrekking heeft op milieu-informatie dan wel op andere informatie. Artikel I.4, 11° van het Bestuursdecreet somt gedetailleerd op wat onder milieu-informatie moet verstaan worden. De beroepsinstantie heeft kunnen vaststellen dat de betrokken correspondentie niet beantwoordt aan deze omschrijving. Het betreft m.a.w. geen milieu-informatie.

Op grond van het vermelde artikel I.4, 11° van het Bestuursdecreet moet een aanvraag tot openbaarmaking afgewezen worden als het om bestuursdocumenten gaat die uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie werden opgesteld zolang de mogelijkheid blijft bestaan om een strafsancie of een administratieve sanctie op te leggen.

Bestuursdocumenten die niet uitsluitend werden opgesteld ten behoeve van de strafvordering, maar eventueel wel in een opsporingsonderzoek gebruikt worden, kunnen vallen onder de uitzonderingsgrond bepaald in artikel 6, §1, 5° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Op grond van deze bepaling moet een aanvraag tot openbaarmaking worden afgewezen als het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de opsporing of vervolging van strafbare feiten.

De beroepsinstantie is van oordeel dat de betrokken correspondentie niet geacht kan worden uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie te zijn opgesteld,

alhoewel in casu de mogelijkheid blijft bestaan om een strafsanctie of een administratieve sanctie op te leggen. Het gaat echter om correspondentie betreffende de aanvang van de werken waarbij de eventuele niet-tijdige aanvang der werken aanleiding kan geven tot een bouw misdrijf, dat ook aanleiding kan geven tot een herstelmaatregel. Dit is geen administratieve sanctie.

De beroepsinstantie verwijst echter naar artikel II.39, tweede lid van het Bestuursdecreet, waarin is bepaald dat de in het Bestuursdecreet bepaalde uitzonderingen gelden, onverminderd de andere bij de wet, het decreet of ordonnantie bepaalde uitzonderingen op de gronden die te maken hebben met de uitoefening van de bevoegdheden van de federale overheid, de gemeenschap of het gewest. In het bijzonder verwijst de beroepsinstantie naar de toepassing van artikel 6, §1, 5° van de federale wet van 11 april 1994 inzake de openbaarheid van bestuur.

Voormelde wetsbepaling uit de federale openbaarheidswet voorziet dat een verzoek om openbaarmaking wordt afgewezen als het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de opsporing of vervolging van strafbare feiten. Het is immers zo dat de bescherming van het opsporingsonderzoek een exclusieve federale bevoegdheid (geregeld in het Wetboek van Strafvordering) is en betrekking heeft op het geheel van handelingen die ertoe strekken de misdrijven, hun daders en de bewijzen ervan op te sporen en de gegevens te verzamelen die dienstig zijn voor de uitoefening van de strafvordering.

Deze uitzondering geldt ook voor de niet-federale overheden omdat zij verband houdt met de strafvervolging, die met uitzondering van de bevoegdheden die artikel 11 en 11bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 aan de Gemeenschappen en de Gewesten hebben toegekend, een federale bevoegdheid blijft. In bovenvermelde wet worden met "sanctioneerbare feiten" de strafrechtelijk betoegelde feiten bedoeld, evenals de feiten die onderworpen zijn aan een administratieve sanctie met inbegrip van de disciplinaire maatregelen. Onder deze uitzonderingsgrond kunnen bijvoorbeeld ook de documenten vallen die nog niet gelinkt zijn aan een lopend gerechtelijk onderzoek, maar waarvan de openbaarmaking het onderzoek eventueel kan schaden (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 51, 2511/001, 36).

Onder voormelde federale uitzonderingsgrond vallen ook die bestuursdocumenten die niet uitsluitend werden opgesteld ten behoeve van de strafvordering, maar die eventueel wel in een strafrechtelijk onderzoek kunnen gebruikt worden. In dat geval dient er een belangenafweging te gebeuren tegenover het belang van de openbaarheid van de opgevraagde documenten.

Bij het onderzoek of een uitzonderingsgrond opweegt tegen het openbaar belang van openbaarmaking beschikt het bestuur over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid. Daarbij moet een afweging gebeuren op een relatieve manier. Dit betekent dat een dubbele controle moet worden doorgevoerd. Er moet enerzijds worden nagegaan of de openbaarmaking schade berokkent aan het beschermde belang en anderzijds of het publiek belang van de openbaarmaking niet zwaarder doorweegt dan het beschermde belang.

In casu blijkt uit de ontvangen toelichting dat op heden het mogelijk bouw misdrijf nog niet is verjaard en dat het dossier rechtstreeks aanhangig kan worden gemaakt bij de rechtbank. De openbaarmaking van de gevraagde correspondentie kan het onderzoek schaden en de neutraliteit en objectiviteit van het onderzoek moet gewaarborgd worden. De opsporing van eventuele strafbare feiten moet op een neutrale en objectieve manier kunnen gebeuren. Het vroegtijdig onthullen van het gevraagde zou kunnen verhinderen dat mogelijks nuttige opsporings- en onderzoeksdaeden in een serene sfeer zouden kunnen plaatsvinden.

Wat de belangenafweging is de beroepsinstantie van oordeel dat in casu het algemeen belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de opsporing of vervolging van strafbare feiten of sanctioneerbare feiten. Een openbaar belang inzake de openbaarmaking wordt immers niet aangevoerd door beroeper, en wordt niet ontwaard door de beroepsinstantie. Een dergelijk belang is in dit geval niet voorhanden, en kan bijgevolg niet primeren op het vermelde beschermde belang.

Uit het voorgaande concludeert de beroepsinstantie dat de opgevraagde correspondentie aan de openbaarmaking moeten worden onttrokken omdat het belang van de openbaarmaking ervan in casu niet opweegt tegen het belang van de bescherming van de opsporing en de mogelijke vervolging van strafbare feiten, zoals voorzien in artikel 6, §1, 5° van de federale wet van 11 april 1994 inzake de openbaarheid van bestuur. De openbaarmaking van de opgevraagde correspondentie kan dus niet worden toegestaan. Het ingestelde beroep wordt ook voor dit onderdeel dan ook als **ongegrond** beschouwd.

3. Betreffende alle overige bewijzen die IMMOTOP heeft bijgebracht aan de gemeente, om aan te tonen dat de werken tijdig hebben aangevat (zoals eventuele facturen)

De beroepsinstantie heeft kennis kunnen nemen van drie facturen die Immotop heeft bijgebracht.

Daargelaten de vaststelling dat deze facturen gegevens bevatten die als gevoelige commerciële gegevens te beschouwen zijn, is de beroepsinstantie van oordeel dat de uiteenzetting uit het vorige punt ook voor dit punt geldt, zodat het besluit ook hier luidt dat de openbaarmaking van de vermelde facturen niet kan worden toegestaan en het beroep ook voor dit onderdeel **ongegrond** is.

4. Betreffende alle correspondentie tussen de gemeente en externe consultants (juridische en technische), tussen de periode van 5.01.2025 en 24.04.25, welke kadert binnen de besluitvorming van de gemeente om te oordelen dat de werken tijdig zouden zijn aangevat

De in dit punt gevraagde correspondentie betreft enerzijds de correspondentie van de gemeente met haar advocatenkantoor, en anderzijds de correspondentie met de technische consultant(s).

4.1. Betreffende de correspondentie tussen de gemeente en haar advocaat

Vooreerst blijkt uit de toelichting van de gemeente Puurs-Sint-Amands dat veel van deze communicatie mondeling is verlopen, via teams (digitale vergaderingen) zodat hierover geen bestuursdocumenten voorhanden zijn.

Nu een openbaarheidsverzoek enkel maar betrekking kan hebben op bestaande, gematerialiseerde informatie die in het bezit is van een overheidsinstantie, zoals omschreven in artikel 1.4, 3° van het Bestuursdecreet, dient het beroep voor wat betreft deze mondelinge communicatie dan ook als **ongegrond** te worden beschouwd.

Verder kon de beroepsinstantie kennis nemen van gematerialiseerde correspondentie tussen de gemeente en haar advocaat.

De gemeente handhaaft haar standpunt dat deze informatie niet vrijgegeven kan worden gelet op het beroepsgeheim van de advocaat.

De beroepsinstantie is, na onderzoek van de meegedeelde correspondentie, van oordeel dat deze niet openbaar kan gemaakt worden aangezien zij gekwalificeerd dient te worden als vertrouwelijke correspondentie tussen een advocaat en diens cliënt, zijnde de gemeente Puurs-Sint-Amands.

Conform artikel 6, §2, 2° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur kan een federale of niet-federale administratieve overheid de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument afwijzen wanneer de openbaarmaking van het bestuursdocument afbreuk doet aan een bij wet ingestelde geheimhoudingsverplichting.

Artikel 458 van het Strafwetboek stipuleert dat alle “personen die uit hoofde van hun staat of beroep kennis dragen van geheimen die hun zijn toevertrouwd, en deze bekendmaken buiten het geval dat zij geroepen worden om in recht of voor een parlementaire onderzoekscommissie getuigenis af te leggen en buiten het geval dat de wet hen verplicht die geheimen bekend te maken” strafrechtelijk zullen worden gesanctioneerd.

Voormeld artikel uit het Strafwetboek is zonder enige discussie wel degelijk van toepassing ten aanzien van advocaten en het gaat hier bijgevolg om de wettelijke verankering van het beroepsgeheim van advocaten.

De beroepsinstantie kan in dit verband onmogelijk voorbijgaan aan de vaststelling dat het belang van voornoemd beroepsgeheim van advocaten t.a.v. het principe van de openbaarheid van bestuur eveneens uitdrukkelijk werd bevestigd in het arrest nr. 202.966 van de Raad van State d.d. 15 april 2010. Vooreerst stelt de Raad van State dat artikel 1 van de wet van 11 april 1994 bepaalt dat deze van toepassing is “op de administratieve overheden andere dan de federale administratieve overheden doch slechts in de mate dat deze wet op gronden die tot de federale bevoegdheid behoren, de openbaarheid van bestuursdocumenten verbiedt of beperkt”. Daaruit volgt dat deze uitzondering op de openbaarheid van bestuur niet beperkt is tot aanvragen met toepassing van de wet van 11 april 1994 zelf, maar dat zij van toepassing is op alle regelingen inzake de openbaarheid van bestuur.

De Raad van State heeft de toepassing van artikel 6 §2 2° van de wet van 11 april 1994 heel expliciet bijgetreden. Zij heeft in het aangehaalde arrest uitdrukkelijk gesteld dat de geheimhoudingsplicht erop gericht is om het iedereen mogelijk te maken op de best mogelijke manier bijstand te krijgen van een advocaat, door de waarborg dat alles wat wordt besproken, vertrouwelijk blijft, en niet ter kennis kan komen van derden. Het beroepsgeheim is er om de vertrouwelijkheid te beschermen en niet omgekeerd. De beroepsinstantie kan en mag zich dan ook niet afvragen of een overheidsinstantie afbreuk zou doen aan het beroepsgeheim van haar raadsman, en of zij de vertrouwensrelatie met deze zou schenden. De beroepsinstantie dient daarentegen na te gaan of de vertrouwelijkheid, waar een bestuursinstantie kan van genieten in haar overleg met een advocaat, moet wijken voor het beginsel van de openbaarheid van bestuur. De Raad van State heeft daar in vermeld arrest ontkennend op geantwoord.

De Raad van State heeft in voormeld arrest voorts ter ondersteuning aangehaald dat het Hof van Justitie van de Europese Unie ook voorrang geeft aan de vertrouwelijkheid van de briefwisseling tussen advocaat en cliënt op het recht van de Commissie om de overlegging te eisen van alle documenten die zij noodzakelijk acht om overtredingen op de verdragsbepalingen betreffende mededinging op te sporen (HvJ 155/79, AM&S Europe Ltd., Jur. 1982, 1575). Ook daaruit leidt de beroepsinstantie af dat de vertrouwelijke aard van dergelijke briefwisseling zwaarder weegt dan het beginsel van openbaarheid van bestuur.

Ook het Grondwettelijk Hof heeft overigens in dezelfde zin geoordeeld, waar het oordeelde dat de regel van het beroepsgeheim van een advocaat niet moet wijken voor de noodzaak van toezicht op misbruiken van het stelsel van collectieve schuldregeling (GwH 3 mei 2000, nr. 46/2000, R.W. 2000-01, 506, noot E. DIRIX; GwH 14 juni 2006, nr. 100/2006), voor de handhaving van de absolute onpartijdigheid van de curator (GwH 24 maart 2004, nr. 50/2004, R.W. 2004-05, 218) of voor de bestrijding van het “witwassen” (GwH 23 januari 2008, nr. 10/2008, R.W. 2008-09, 109, noot J. STEVENS).

Toegepast op het voorliggende beroep, is de beroepsinstantie van oordeel dat de correspondentie tussen de gemeente Puurs-Sint-Amands en haar advocaat inzake de correcte juridische opvolging van een klacht inzake een mogelijk bouw misdrijf wel degelijk werd opgesteld vanuit de wettelijk beschermde vertrouwensrelatie tussen de gemeente en haar advocaat. Het advies van de advocaat betreft in essentie de correcte opvolging van de klacht inzake een mogelijk bouw misdrijf, de mogelijkheden inzake juridische bewijsvoering, de verschillende hypothesen die zich in de feiten zouden kunnen voordoen en de juridische implicaties ervan.

Deze correspondentie mag om voormelde reden niet aan derden worden vrijgegeven. De beroepsinstantie is bijgevolg van oordeel dat, in toepassing van artikel II.39 tweede lid van het Bestuursdecreet, de vermelde correspondentie valt onder de uitzonderingsgrond zoals bepaald in artikel 6 §2 2° van de federale wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Het gaat om een vertrouwelijk advies van een advocatenbureau aan een cliënt (de gemeente Puurs-Sint-Amands). Het vrijgeven van dit document zou die vertrouwelijkheid ondergraven.

Het ingestelde beroep wordt, wat dit punt betreft, dan ook als **ongegron**d beschouwd.

4.2. Betreffende de correspondentie tussen de gemeente en haar technische consultant(s)

Vooreerst blijkt uit de toelichting van de gemeente Puurs-Sint-Amands dat veel van deze communicatie mondeling is verlopen, via teams (digitale vergaderingen) zodat hierover geen bestuursdocumenten voorhanden zijn.

Nu een openbaarheidsverzoek enkel maar betrekking kan hebben op bestaande, gematerialiseerde informatie die in het bezit is van een overheidsinstantie, zoals omschreven in artikel I.4, 3° van het Bestuursdecreet, dient het beroep voor wat betreft deze mondelinge communicatie dan ook als **ongegron**d te worden beschouwd.

Verder blijkt uit de dossiergegevens dat het hier geen “externe consultant” betreft, maar wel de consultant handhaving die voor de gemeente in dienst is.

Bijgevolg wordt deze communicatie door de gemeente gekwalificeerd als interne communicatie waarop artikel II. 33 3° Bestuursdecreet van toepassing zou zijn.

In toepassing van de in artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet vermelde uitzonderingsgrond, mogen overheidsinstanties een aanvraag tot openbaarmaking van bestuursdocumenten afwijzen wanneer deze betrekking heeft op interne communicatie, tenzij het belang van de openbaarheid zou primeren. De Memorie van Toelichting bij artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet (*Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 780/1, 90-93) verduidelijkt dat deze uitzondering betrekking heeft op de interne uitwisseling van berichten, communicatie en mailwisseling tussen kabinetten en administratie, en administratie en kabinetten onderling. Bovendien zijn er bij toepassing van deze uitzonderingsgrond geen beperkingen wat de inhoud van “communicatie” betreft: het kan zowel gaan om persoonlijke beleidsopvattingen als feitelijke informatie of loutere data, zolang die informatie kadert in de voorbereiding van een beslissing of in het zoeken naar een oplossing van een specifiek probleem.

Het doel van deze uitzondering wordt als volgt beschreven in de Memorie van Toelichting: “Een effectieve besluitvorming door de overheid veronderstelt dat voorstellen, ideeën of opvattingen over inhoudelijke, procesmatige, organisatorische of politieke aangelegenheden vrij kunnen uitgewisseld worden tussen personeelsleden van de overheid, en dat die uitwisseling ook schriftelijk kan zonder dat die voorstellen, ideeën of opvattingen op verzoek publiek moeten gemaakt worden. Een te rigide openbaarheidsregeling op dit punt heeft het ongewenste effect dat binnen de overheid niet meer vrijelijk van gedachten kan gewisseld worden over een dossier, beleidsproces, advies of ontwerpregelgeving. (...) Een zeker mate van ‘beleidsintimiteit’ en vertrouwelijkheid is noodzakelijk om te komen tot een effectieve besluitvorming. (...) “Interne mededelingen bereiden een administratieve beslissing voor; een administratie moet de verschillende argumenten voor of tegen een beslissing over een specifiek probleem schriftelijk kunnen vastleggen, zonder dat deze interne beraadslagingen openbaar worden gemaakt. Het essentiële element is immers de administratieve beslissing en de eventuele rechtvaardiging daarvan, niet de manier waarop die beslissing tot stand is gekomen.”

De doelstelling van deze uitzonderingsgrond is om overheidsinstanties het recht te bieden hun interne raadplegingen en beraadslagingen en voorbereidingen te beschermen als dat noodzakelijk is om hun taken uit te voeren. “Het begrip intern impliceert dat het gaat om “informatie die niet buiten de muren van een overheidsinstantie terechtkomt, in het bijzonder wanneer zij niet is bekend- gemaakt aan een derde of niet beschikbaar is gesteld aan het publiek.” (arrest HvJ EU 20 januari 2021, randnummer 42 – C-619/19). Ook informatie die een overheidsinstantie van een externe bron heeft ontvangen, kan intern zijn “mits zij vóór de ontvangst ervan door deze instantie niet beschikbaar was of had moeten worden gesteld aan het publiek en zij niet buiten de muren van die instantie terechtkomt nadat zij deze informatie heeft ontvangen.” (arrest HvJ EU 20 januari 2021, randnummer 43 – C-619/19).” (Parl. St., VI. Parl., 2020-2021, nr. 780/1, 92).

Verwijzend naar voorgaande uiteenzetting omtrent de ingeroepen uitzonderingsgrond (afscherming interne communicatie), is de beroepsinstantie van oordeel dat de gemeente Puurs-Sint-Amands zich wel degelijk kon beroepen op artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet. Het is duidelijk dat de communicatie die binnen de gemeentelijke diensten plaatsvond met het oog op een juridisch correcte opvolging van een klacht inzake een mogelijk bouw misdrijf en dat daaromtrent nog geen beslissing voorhanden is. De communicatie die verzoeker daaromtrent opvraagt, tussen de gemeentelijke diensten onderling, is erop gericht om gezamenlijk tot een oplossing te komen door informele voorstellen en verschillende scenario's tegen elkaar af te wegen. Het is net dit proces, het uitwisselen en bespreken van voorstellen, ideeën of opvattingen over een dossier, dat de betreffende uitzonderingsgrond beoogt te beschermen. De beleidsintimiteit en het serene karakter van de vooralsnog als eerder informeel te beschouwen uitwisseling van informatie, dient i.c. dan ook in toepassing van de uitzonderingsgrond te worden gewaarborgd.

Het belang van de uitzonderingsgrond van artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet (interne communicatie) dient evenwel te worden afgewogen tegenover het openbaar belang dat met de openbaarmaking van een bestuursdocument is gediend.

Wat de belangenafweging is de beroepsinstantie van oordeel dat in casu het algemeen belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de interne communicatie. Het gaat hierbij om een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Dit betekent bijvoorbeeld niet dat de private belangen van de aanvrager zouden moeten afgewogen worden tegenover het belang dat met de uitzondering beschermd wordt. Het gaat om het belang van de gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort (Parl.St. VI.Parl. 2017-18, 1656/1, 56). Een dergelijk openbaar belang inzake de openbaarmaking wordt niet aangevoerd door beroeper, en wordt niet ontwaard door de beroepsinstantie. Een dergelijk belang is in dit geval niet voorhanden, en kan bijgevolg niet primeren op het vermelde beschermde belang van een serene interne communicatie die dient om tot een efficiënte besluitvorming te kunnen komen.

Het door verzoeker ingestelde beroep moet bijgevolg, gelet op wat hiervoor werd uiteengezet, ook op dit punt als **ongegron**d worden beschouwd.

5. Betreffende de eindverslagen van deze juridische en technische consultants

Wat de gevraagde eindverslagen betreft van de juridische en technische consultants, stelt de beroepsinstantie vooreerst vast dat de consultant handhaving geen eindverslag heeft gemaakt. Nu een openbaarheidsverzoek enkel maar betrekking kan hebben op bestaande informatie die in het bezit is van een overheidsinstantie, zoals omschreven in artikel I.4, 3° van het Bestuursdecreet, dient het beroep voor wat betreft dit punt dan ook als **ongegron**d te worden beschouwd.

Wat het eindverslag van de juridische consultant betreft, geldt de uitzonderingsgrond inzake het beroepsgeheim, zoals uiteengezet in het vorige punt (zie punt 4.1). Het eindverslag van de advocaat valt daar eveneens onder. Ook voor het eindverslag van de advocaat is het beroep bijgevolg **ongegrond**.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift d.d. 25 september 2025 van [REDACTED] tegen de gedeeltelijke weigeringsbeslissing d.d. 12 september 2025 van de gemeente Puurs-Sint-Amands wordt als ontvankelijk doch ongegrond beschouwd.

Brussel, 4 november 2025

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter